

SANTORINI 21. – 28. MAI 2022

Vi fant ut at vi skulle ta en tur til Santorini i Hellas. For å komme dit uten å måtte bytte fly flere ganger, måtte vi reise med en reisearrangør som har direktefly. Vi valgte å fly med [Apollo](#). Selskapet ble startet i Sverige i 1986 med avdeling i Norge fra 1998. På den turen vi bestilte hadde de chartret et fly fra [SAS](#). Flyet gikk fra [Oslo Lufthavn Gardermoen](#) klokka 06.50, så vi kjørte til Gardermoen den 20. mai og parkerte bilen på [Dalen Parkering](#). De har transfer til og fra flyplassen. Vi overnattet på [Radisson Red, Oslo Airport](#). Det ligger bare noen få hundre meter fra terminalen.

Her kjører vi fra leiligheten i Kongsvinger.

Her sjekker jeg inn på hotellet, Radisson Red.

Det var passe tid å spise middag da vi kom frem.
Jeg hadde lammekoteletter.

Anne Berit hadde laks.

Flyet gikk til oppsatt tid.
Flytiden til Santorini var litt under fire timer.
Vi landet der klokka 11.55.

[Santorini Lufthavn](#). Flyplassen åpnet i 1972 og er den største flyplassen på øygruppen Kykladene.

[Santorini](#) er den største og den sørligste av øyene i øygruppen [Kykladene](#). Øya fikk det italienske navnet på 1200-tallet. Før det har den hatt forskjellige navn. Det gamle navnet Thera ble tatt i bruk igjen utover 1800-tallet. Det bodde mennesker der før år 3000 f.Kr. Santorini ble en del av [den minoiske kulturen](#) på Kreta. Det var et stort vulkanutbrudd på øya i 1628 f.Kr. Det resulterte i at en stor del av øya sank i havet og en stor tsunami feide over Middelhavet. Det gikk nedover med den minoiske kulturen etter dette og det var slutt rundt 1100 f.Kr. Santorini er i dag en del av det resterende krateret. Etter vulkanutbruddet var øya ubebodd i lengre tid. Etter hvert bosatte doriske grekere seg på øya.

I dag er det ca 16000 fastboende her, men det er en populær turist-destinasjon så om sommeren er det i tillegg mange turister.

Det finnes et par levninger fra oldtiden på Santorini:

[Akrotiri](#)

Akrotiri er en minoisk bronsealderbosetning. Bosetningen ble ødelagt av vulkanutbruddet i 1628 f.Kr og gravlagt i vulkansk aske. Stedet har blitt undersøkt og arkeologisk utgravd siden 1967. Akrotiri er den eneste minoiske bosetning som er avdekket utenfor Kreta,

[Antikkens Thira](#)

Det er en antikk by som var bosatt fra 800-tallet f.Kr. og fram til 726 e.Kr. Området ligger på en høyde, Mesa Vouno, mellom landsbyene Kamari og Perissa. Her er det ruiner av helligdommer, en agora, et teater, en gymsal, og en kirkegård. [Santorini.tips](#)

Plasseringen av Santorini i Hellas.

Kart over Santorini.

Stue i hotellrommet.

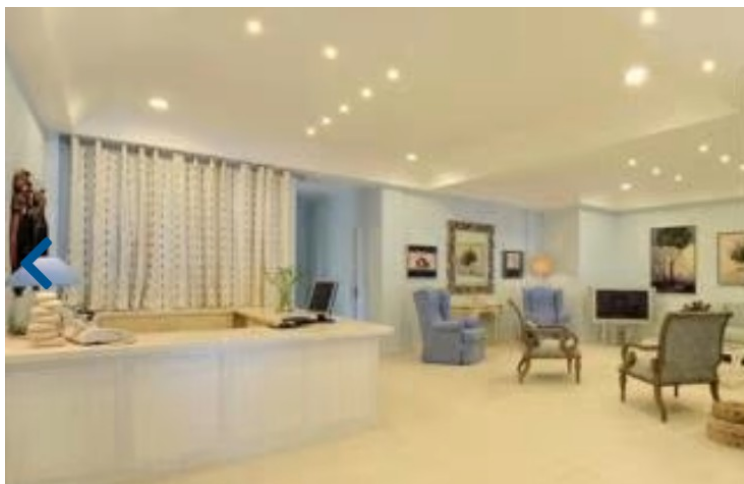

Soverommet med terrasse utenfor.

Vi kjørte kun fly med Apollo og bestilte hotell via [Booking.com](#). Hotellet heter [Alesahne Beach Hotel](#) og ligger ved

stranden i [Kamari](#), som ligger øst på øya, rett syd for flyplassen. Kamari er kanskje det største feriestedet på Santorini. Det er mest kjent for den svarte lavasanden på stranden. Den starter ved foten av fjellet Mesa Vouno og går nordover mot flyplassen. Det går en strandpromenade langs hele stranden.

[Ving.no](#)

Fra resepsjonen i hotellet.

Utsikten fra terrassen på rommet.

Utsikt sydover mot Mesa Vouno.

Utsikten nordover.

Utsikt fra strandpromenaden. Mesa Vouno i bakgrunnen.
Det er 385 meter høyt.

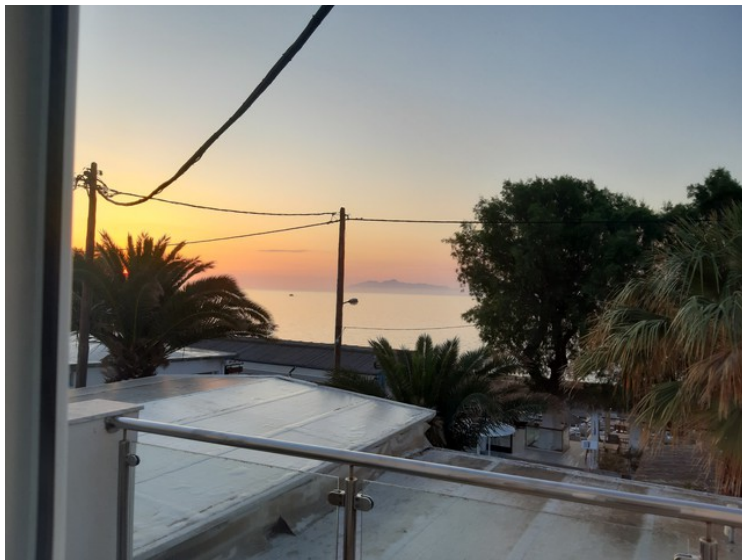

Utsikt nordover fra strandpromenaden.

Mer utsikt fra terrassen.

Vi ser en øy som heter [Anafi](#). Den er ikke stor og det er i underkant av 300 fastboende på øya. I løpet av de siste årene er dette også blitt en populær turistøy.

Soloppgangen.

I bukta under Mesa Vouno var det flere seilbåter som ankret opp.

Den dagen vi kom til hotellet var det en katt som lå og sov under bordet på terrassen. Her går den på taket på nabobygningen.

Det var her vi spiste frokost på hotellet.

Utsikt fra frokostsalen ut mot strandpromenaden.

Rett nedenfor hotellet, ved strandpromenaden, ligger en gresk restaurant, [Taverna Zorbas](#). Vi syntes det var greit å spise her med vennlig betjening og grei mat.

Her har jeg nettopp bestilt mat.

På stranden nedenfor lå disse hundene.

Utsikten fra Zorbas Taverna.

I bakgrunnen ser vi veien som går i hårnålssvinger opp til Mesa Vouno. Det er mulig å kjøre med bil nesten helt opp til ruinene i gamle Thera.

De hadde god Irish Coffee på tavernaen.

Dette er inne-restauranten hos Zorbas. Her var det sjelden at det satt folk og spiste.

Isak og Tiffanie spiste der en kveld sammen med oss. Isak bestilte grillet souvlaki som var noe brent. Tiffani ville ha stekt ost, [cheese saganaki](#), men det ble [shrimp saganaki](#), det samme som jeg bestilte. Jeg bestilte også [stifado](#), men kjøttet var ikke så bra. Dessuten var det altfor lite løk i retten. Denne kvelden var kokken ikke så heldig med maten.

Hotellet som vi bodde på har også en avdeling på utsiden av strandpromenaden. Her satt vi ofte midt på dagen og løste kryssord og sudoku. En dag fikk vi besøk av Isak og Tiffanie som gikk tur langs strandpromenaden.

Dette er strandpromenaden utenfor Zorbas. Inngangen til hotellet vårt i muren til høyre.

Inn til hotellet forbi bassenget.

Jeg fylte år mens vi var på Santorini. Dette er presang fra Isak og Tiffanie. Solhatt, t-skjorte, solkrem og [Ouzo](#).

Den dagen jeg fylte år tok vi en taxi opp til [Fira](#), som er hovedbyen på Santorini. Her står vi ved siden av denne store [kirken](#).

Det mange turister. Her ser vi sydover.

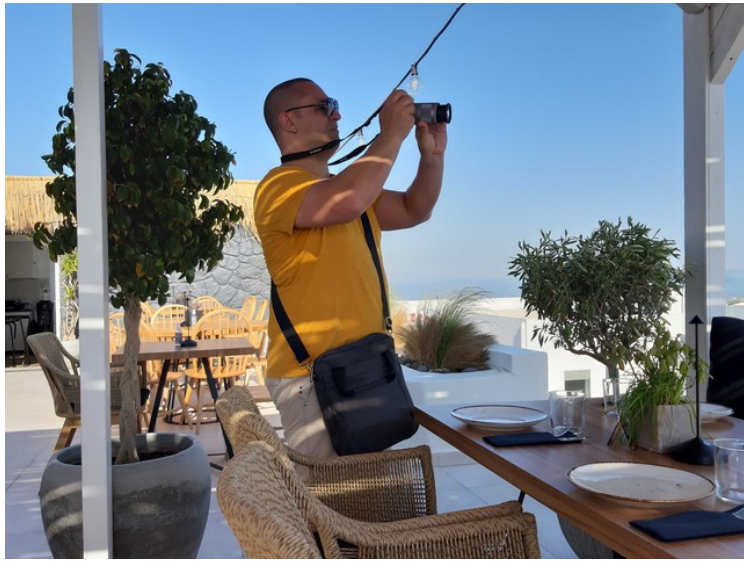
Her ser vi nordover. Vi hadde bestilt bord på en restaurant med god utsikt. Vi fant den ikke, så jeg måtte spørre. Det viste seg at restauranten hadde skiftet navn. Vi ser det nye navnet oppe til høyre, [The Vine](#).

Det var to cruise-skip der den dagen. Dette er det ene. Vi ser [Nea Kameni](#) i bakgrunnen. Det er en vulkansk øy som har oppstått i løpet av de 2000 siste årene.

Her er vi kommet opp på restauranten. Tiffanie står modell.

Isak tar bilder.

Kirken i bakgrunnen.

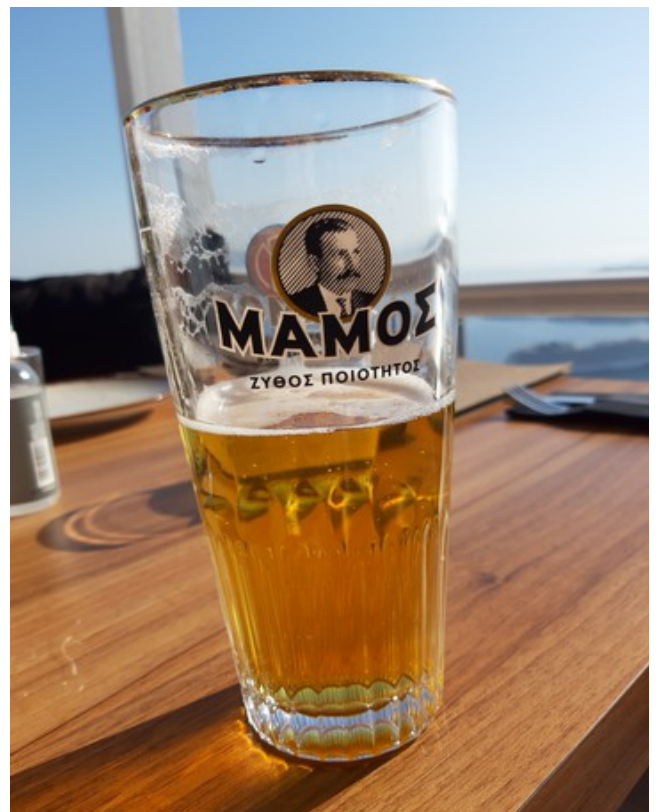
God utsikt fra restauranten.

Vi venter på maten.

Vi hadde en øl mens vi ventet,

Anne Berit hadde «Cheese Saganaki».

Jeg hadde «Fried Squid».

Isak og Tiffanie hadde «Ouzo Platter - variety of Greek local meze».

Det blåste ganske kraftig her, så vi ble ganske kalde etter hvert. Det ble til at vi spiste forrettene våre, betalte og gikk.

Her har vi forflyttet oss til en restaurant som ligger ved de trappene som går ned til cruiseskips-kaien. Den heter «[La Scala](#)»

Før maten fikk vi hver vår suppe «on the house». Det var en tynn ertesuppe som ikke var noe god.

Det begynte å blåse her også, så vi fikk flytte en etasje opp, der vi var mer skjermet for vinden.

Her har jeg bestilt grillet hummer.
Det var den dyreste retten de hadde, så jeg angret etterpå,
for hummeren var både tørr og seig.

Så spiser vi.

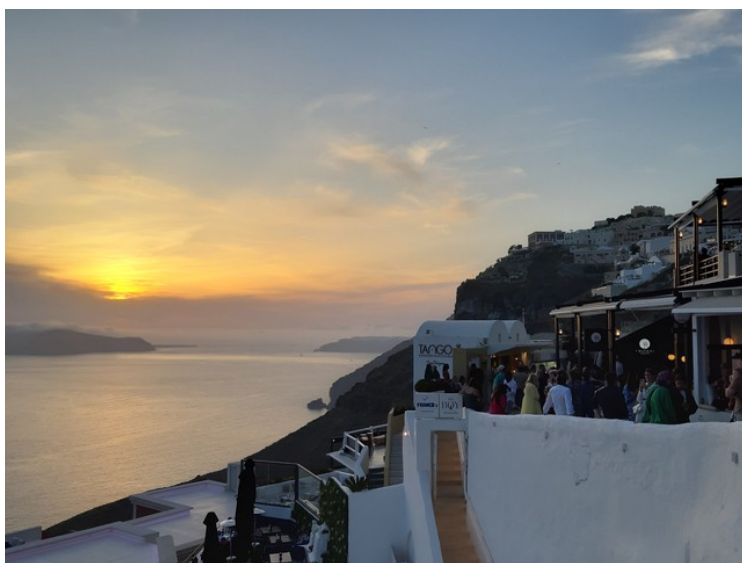
Det var mange gjester på restauranten.

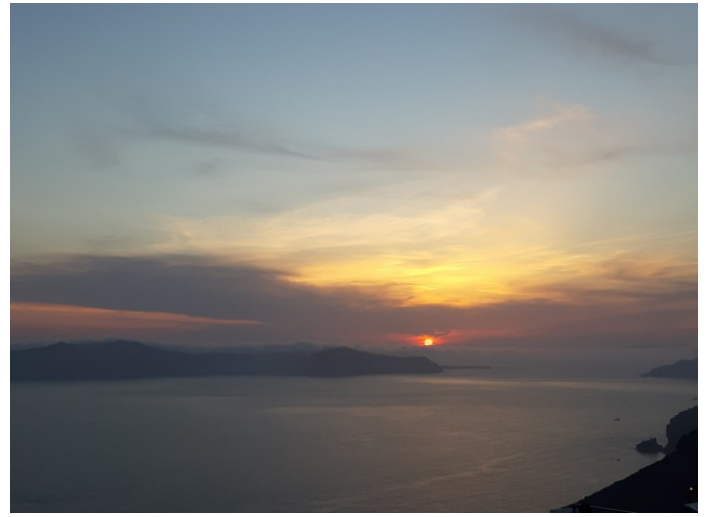
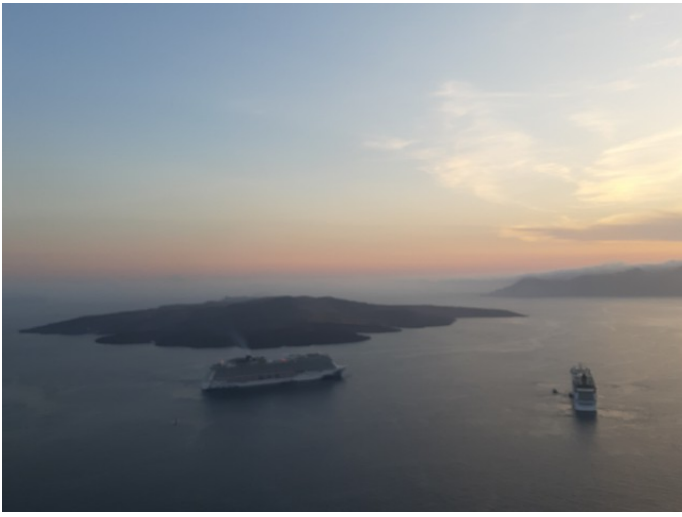
Her er logoen.

Det er god utsikt fra denne restauranten også.

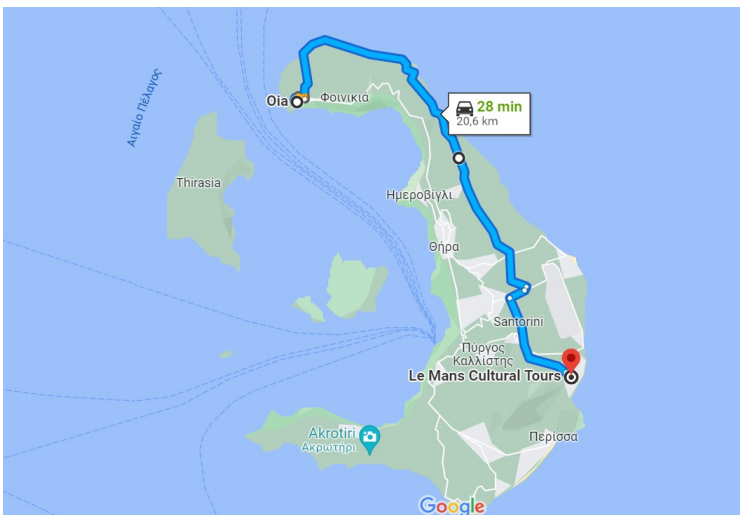

Det nærmer seg solnedgang.

Så er vi på vei tilbake til der vi har avtalt at taxien skulle møte oss for å ta oss tilbake til Kamari.

Vi var tidlig ute, så her har jeg satt meg og belaget meg på å vente en god stund, men taxisjåføren kom lenge før avtalt tid, så vi ventet ikke mange minuttene.

Den nest siste dagen leide vi en bil og vi kjørte en tur bort til Oia.

Det var ikke så mye å se langs veien.

Oia ligger helt nord på kanten av kalderaen. Stedet er et av de mest besøkte stedene på øya. Det er spesielt populært å komme dit om kvelden for å se på solnedgangen.

[Wikipedia](#) [Ving](#) [Expedia](#)

Her er vi kommet til Oia. Her var det utrolig mange biler og mange turister. Jeg hadde tenkte å kjøre tilbake langs kaldera-kanten, men veien var stengt, så vi måtte kjøre tilbake samme veien.

Isak og Tiffanie gikk en tur nedover i byen mens vi ventet i bilen. Vi kjørte inn på en parkeringsplass for å vente, men air-condition anlegget var så dårlig at vi måtte kjøre ut igjen for å få temperaturen i bilen levelig.

Her er vi på vei ned fra Oia igjen.

Det er en del gamle vindmøller her.

Så var vi tilbake i Kamari.

Etter at vi hadde satt fra oss bilen på parkeringsplassen fant vi på at vi burde spise litt. Vi slo oss ned på den første restauranten vi kom til, [Mama Meze](#).

En fin inngangsportal tvers over gata.

Her har vi bestilt mat.

Vi bestilte øl. Det heter [Volkan](#). Det var godt.

Jeg bestilte også en liten flaske [Kalamatina retsina](#), for Isak og Tiffanie hadde ikke smakt det.

Retsina smaker godt sammen med sjømat, så jeg bestilte litt småfisk til retsinaen.

Det er ikke alle som liker retsina, men jeg synes den er OK, og den er spesiell for Hellas.

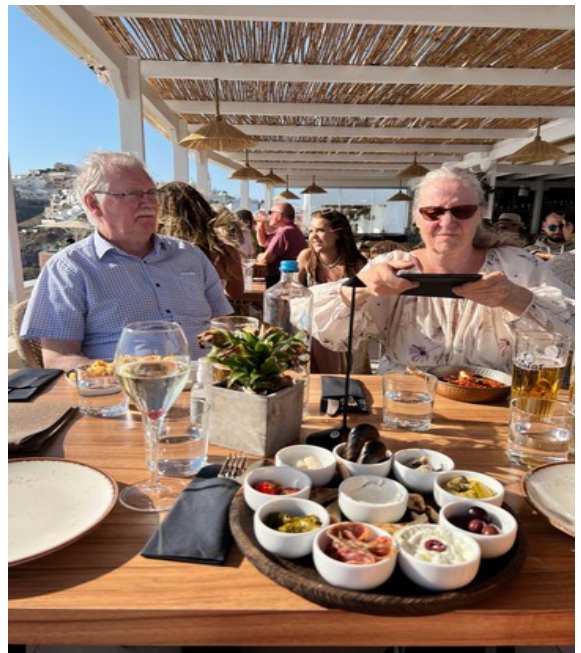
Jeg hadde en «Sea Bass» til hovedrett, så da ble det en flaske hvitvin fra [Argyros](#) på deling.

Restauranteieren hadde en hund som jeg måtte klø litt bak øret.

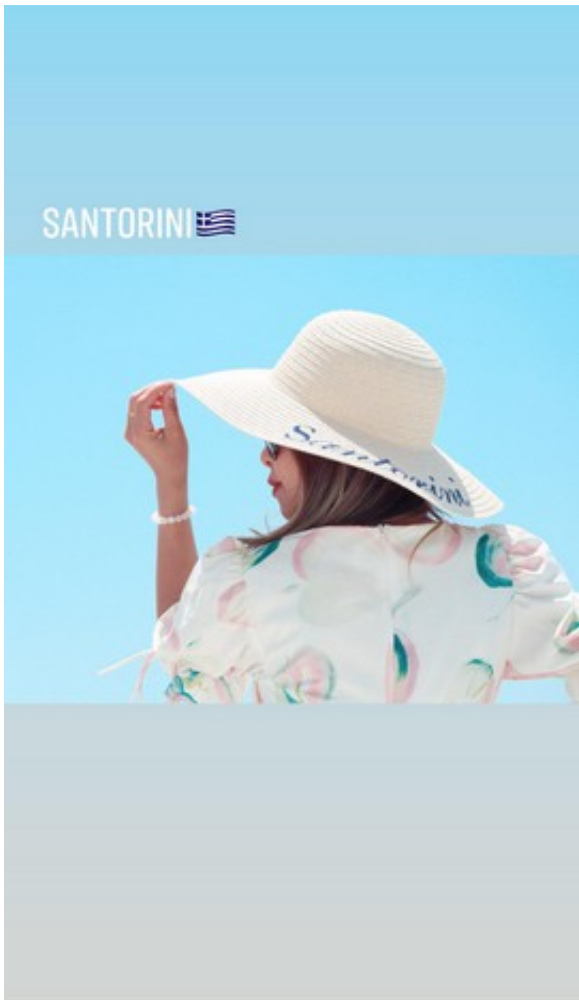

Da vi reiste hjem på lørdagen tok Anne Berit dette bildet av kirken i Monolithos. Vi ser den fra flyplassterminalen.

Helt til slutt noen av bildene som Isak og Tiffanie tok i løpet av turen.

[Clarion Hotel.](#)

Da vi reiste hjem på lørdagen, bestilte vi taxi via hotellet og Isak og Tiffanie kom bort til oss og ble med samme taxien.

Boardingen på flyet var omtrent etter tidsplanen. Men det var en time forsinkelse på grunn av slot-tiden som var tildelt, så vi ble sittende i flyet nesten en time før vi kom avgårde.

Vi hadde bestilt mat på flyet. Vi fant ut at den maten som blir servert på SAS-flyene er bedre enn den som blir servert hos Norwegian.

Da vi kom til Gardermoen ble vi hentet av Dalen, men da vi skulle hente nøklene til bilen viste det seg at jeg hadde trykket på feil dato da jeg bestilte plass til bilen. Jeg hadde trykket på dagen etter. Vi har aldri skjønnet hvorfor vi må levere nøklene fra oss når vi setter fra oss bilen og at bilen står på en annen plass enn der vi satte den fra oss. Grunnen er den at de ikke har stor nok plass ved kontoret, så de flytter bilene til andre plasser i området. Den dagen vi kommer tilbake kjører de bilen tilbake.

Da vi ville hente bilen hadde de ikke kjørt bilen tilbake, og vi måtte vente til de fikk sjanse til å hente den. Det var ganske stor trafikk på den tiden, så vi fikk beskjed om at kunne gå en tid.

Vi orket ikke å vente i ubestemt tid, så vi gikk like godt bort til Clarion Hotel som ligger rett ved siden av Dalen og fikk et rom der.

Vi spiste middag der. De har en bra restaurant.

På mandagen fikk vi endelig bilen utlevert. Da sto den rett utenfor kontoret.